

శ్రీ

శ్రీవేంకటరమణా.

రఘురామా రామచంద్ర ప్రభో

శ త క ము

నా! శ్రీరామా జయరామ రామహరిరాజీవాక్షగో
విందతా! ర్వారోదగ్రస. రాసంఘహరణా వైకుంఠ
వాసామహానా! దారాకేశవ నీలమేఘనిభ. గాత్రా నా
రసింహామృతా! మానీచాంతకి దేవదేవ రఘురామా
రామచంద్రప్రభో॥౧॥మ॥ నిమవర్ణంపుచు సోధల్వీను
చునిస్వేమారు డెండ బులో! వినుతుల్ చేసినవారిపాప
చయము ల్విచ్ఛేదమై పోవునంచును రామాయణ
మాదిగాఁగలుగు శాస్త్రోక్తు ల్నిజంబ చునో! మనువం
శాధిపనమ్మినాడరఘురామా ॥౨॥శా॥కౌసల్యాత్మజపా
పసంహరణ దుఃఖానీకవిచ్ఛేదదూర్వాసాది ప్రముఖా

మాయః ప్రణవః శ్రీనత్సాంకవక్షస్థలాసీసామస్థ్యము
 నీమహాస్థ్యమును నేనిస్థ్యంబు వక్ష్యంతురమ్మా నందక్ష
 ణసేయతేగ రఘురామారాను|| ౧|| మ|| కరిం బ్రోచితి
 నంచు ప్రాపదికిగోకలైక్కు బాంధ్యంచీం చురుమా
 నాధుని రాజచేసితివటంచుకొ నెప్పగొనన్మిమీశర
 ణలోం కృపణూచి కావగదవే సర్వజ్ఞనీవింక నీమహా
 గక్షకులెవ్వరయ్య రఘురామారా|| ౧|| శా|| ఎన్న జన్మము
 లెత్తి నేదిసికలిన్మీ జన్మమన్న న నావన్నానీక శత్రు
 మీకరుణనాపై గొంపరానిమ్మనీ|| కన్న కొన్నములె
 వ్వరిభునిమాకాంతామనోనాథి శ్రీ మ స్మవ్యాంబు
 జ పత్రపత్రరఘురామారా|| ౧|| మ|| అతి మోహం మ
 బాపచిత్తడ మహాహంకారడ నంగనా|| కతంబక
 మూసుడ దానసత్యగుచికర్మరింభ నొన్నుండకో
 గతనన్ద్రోచెదొ పట్టదోహనయినంగానంగనీర్మాన్మి
 స|| స్మతిసూపింపము మానసింక రఘు|| ౧|| మ|| శరణ
 న్వారల బ్రోచెడన్నటరుదే సాదృశ్యమైతేని శేవరన
 న్ద్రోపుపరాకుజేసినను నీవాత్సల్యసందిద్ధి నె|| వ్వరువ
 ణ్ణింపరు నీవెడక్కమరి డైవంబే నీనామసం|| స్మరణే ది

[illegible]

తత్ప్రాసకోటివిభేదంబులుగాఁగ దేహములుసూటికొ
 గూర్చిలోనుండి సర్వవిద్యోజంబులుఁబుచ్చుచుండు వహ
 హా వైచిత్ర్యమేమయ్య బ్రహ్మవిదుల్లాసరు నీదుమా
 య రఘురామా॥౧౨॥మ॥కరుణాంభోనిధినయిన పై
 వమవు నీకిన్నక ప్రభుండెవ్వడెం దరి మున్నోచితి
 వయ్య నాయెడల నిర్దాక్షిణ్యమేలయ్యెన్ పరులకే
 డగ నేరసయ్య నికనాభావంబు నీనామసం స్మరణో
 రుచునుండునయ్యరఘురామా॥ ౧౩॥ మ॥ జవములే
 యదునన్న బుద్ధికుదురై సాంగంబుగాకుండెడున్ నుప
 వాసంబులుఁ బెట్టిన్న కృతేతన్నత్రాణమహానాణ
 ముల్పవహ్సాంచెనన్న నిష్టచేడు నేర్పర్థమూర్త
 నిరామపరబ్రహ్మమటంచుచుండురఘు॥౧౪॥శా॥నీవేత
 ల్లివి దండ్రీవిక గురుడవుఁ నీవేసదాదైవమున్ నీవే
 బంధుడవావున్ సఖుడవు నీవేసమస్తంబుగాభావం
 బందుననమ్మిగొల్పితినినామలింటిజ్జ వంబరమ్మావేవేగ
 కృతార్థుడైయరఘు॥౧౫॥ శా॥ వారిస్వేనినేడుతుల్ల
 మది దుర్వాక్యార్థమర్థించుచున్ నోరున్నచ్చుటగాని
 దీనజనులన్నోవంగ డైవంబు లే డేరితికృపబాచికా

చెదనా నేనెల్లప్పు శ్రీరామ రా । మారామా యనుచుం
 డువాడ ॥రఘు॥౧౬॥ సనకాదిస్తవనీయమై విమలమై
 సర్వాఘవిచ్ఛేదమై । విమతానేక జనప్రమోదకరమై
 విశ్వంభరావిభృష్టై । ఘనమైనిత్యముగాగ నొప్పెడు
 భవస్కంధ్యానామంబు నా । మనముంబొయక నుం
 డనిమ్ము ॥రఘురామా॥౧౭॥స॥ అరవిందాస్మభి డాది
 గాగలుగు జేవానీకముల్ వేడినెక । వరుగ్గవత్తువునేను
 మొర్రలిడినెక భావంపవేమయ్య కొం । నరసింజేబట్టు
 టంగొంపరివిడుచు టీధర్మంబు నీకేగుగొ । మచినేనే
 మని విన్నవెంత రఘురామా॥౧౮॥మ॥ సగులత్యం
 బు దురాగతంబులు మనస్త్వభింబులుంజేసినెక । హిత
 కార్యంబులు గాకయుండిన గురుల్ హింసింపఁగాఁబాల
 రీ । గతి నెక భోవగ పై సమీపె యికినీకాచ్యమేది
 క్కుఁగా । మతినూహించెతి వీరనామరఘు॥౧౯॥శా॥ ఎ
 న్నోపాపములొచ్చించినను నిన్నవేళఁజూపించినెక । క
 న్నుల్ గానక మీనయిండు స గ్రామంబులోనీ
 ల్లి న । నన్నావారికిమోక్షనిచ్చితివి సిన్నాసింది యు
 న్నాడ గె । మన్నా విప్పడు సన్నభోవ రఘురామా॥

౨౦॥ శా॥ నీనూపంబును నీగుణాతిశయముల్ నీనిర్మ
 లాచారముక్ । నీరాజ్యప్రతిపాది నాభ్యుదయముక్
 నీనామవిభాజితము । న్నే రామభ్యుత్పత్తి వేల్పుచుకుగా
 నీచందముక్ గల్గుచు । మూలాకాశనానావేళి । రఘు
 రామా ౨౦ శా॥ నామరామయటరచు చలుచితే
 రావేని నామరామి ! కేమో హృదయభ్రాంతి సది ము
 న్నే పాటిపాపాత్ములున్నా పన్నింపగ లేద మీతిథిలు వి
 న్నానింకిత కల । చూచు చూయాపాపభావాత్ । ౨౧
 ఘన ౨౨ వా॥ కల నీ లోకమందా దైవములు న
 క్కాంతపగామి నీ పల్కెనే శ్వేత్య మొసా । చంద
 మస పై న్యంబు నీయంగ దానెలు పోడినా నివేస
 న్నిటికినశస్తి యెట్లై నాచు నీ శక్తినిచ్చింపాన నన్ని
 బ్రోవుఁ ఘన ౨౩ వా॥ నీగె నూర్జంబులు పుష్కల వేల్పులు
 జగన్నిట్ల మోక్షప్రదా । గున్లు నలనెడి పోతులచు
 వెతుకె న్నీ శ్వేతేంబులు । భగవంతుని నిన్నె
 రింగి చు నా నామము నీవట్లుధర్మగుణంబొకడొ డెట్లనె
 లిరఘు ౨౪ వా॥ కంఠము గోత్రము గల్గెనని ధన
 ముక్ గోత్ర మగల ధర్మసం । శ్రియంబురా నా నామనేని

సాంభ్రత్యామాత్యే చక్రంబుతో । బలవ తుండగు నేని
 విముక్తుమదితో బావింప వేకుంజినా । పరివిష్కృత
 గాన పుష్పములైతిని ॥ ౨౫ ॥ వాప్తకూపతరగళ గేహాచన
 సోమస్థావనీగానకన్యాచాసీయచక్రభాస్వ మఖనా
 నావానధి క్కాదులుక । నీచాదాముజ వేవకన్నియు
 ను పూర్ణకాములే గావె గా । పరాపాథ భవనాన
 పీతచక్రములైతిని । కృష్ణప్రహర తరకాంబోమ పాపగు
 న్నిగానా వ్యాస శంక కళాదీధ్యవనా రాజ్కజా
 నీ భువనాగ్రహ పదీ ౧౫ యత్రా పర్యవ గాదులు
 ౧ సన్మానానుసంధాన ౧౦ । స్మరిణుండక వృత్తార్థ
 పై రిఫులి ౧౨ ॥ నీనానా పరమంబ్రాహ్మము మ
 హానీమంబుతో వెవ్వడై ॥ ౧౬ ॥ నిష్కంబుపరమచేనేని భ
 వహుతోనాశి బునుంబుండ । స్కానానంద మయస్వ
 నియంజనమై నెలగ్గినెల్లగా ౧౭ । నిష్కాన్తంజగు
 నెన్నిచూడ రిఫులి ౨౦ ॥ పరి ముగళవర్ణము నెన్ని
 పాపములు మూగుండకె డెసియ । స్వయ యేకాల
 మునంద రామయని మీనామంబు క్తించిసండున
 నిష్కమంబు గోబ్బుగలిగె ॥ ౧౮ ॥ సోమంజంగానింకనా ।

మనవిఁ చేకొని బోసవయ్య రఘు॥౨౯॥శా॥ దేవేం
 ద్రాదులు నీకు భృత్యులనికాదే వాఁ కాసిండు । సర్వా
 వస్థల్కడ తేర్చి బోచెదన్లు సేనన్యండనంచున్లదా । కా
 వన్ జాలవుపక్షపాతమని లోకంబెంచదాయోమహా ।
 త్మవిజ్ఞాపన చిత్తగింపు॥రఘు॥౩౦॥ మ॥ పలుమారున్
 బిలువంగబల్కవనుచు భావింపఁగా సెల నీ । నలెని
 ర్మోహిగలండెలోకముల నానై దేహిసాధ్యోవనంబు
 లకున్బుచ్చిన వాడవంచు మది సేప్రొద్దుల్ విచారిం
 తుని । ర్మలచిత్తూడవుగావెనీవు రఘు॥౩౧॥ మ॥ య
 ముడంచున్ భయమండ సెల సతడన్యాయంబు గావింప
 డు । త్తముడెన్నన్ భవదీయపాద కమలద్వంద్వంబు
 లేవేళ చి త్తములన్ బూజిలొనర్చునజ్జనుల చెంతన్
 జేరవల్దంచు నీమముసేయున్ భటకోటికెల్ల ॥౨॥౩౨॥
 మ॥ ఇతరాపేక్షలుమానిమాససము యేయేక్కారసం
 చారసం । గతిబోసక నహన్నశంబును భవత్కళ్యాణనా
 మంబు స॥ స్తుతిగావింపుచునుండువారు విబుధస్తో
 మంబులగ్గింప స॥ స్మృతిసీలోకముగాంతురండ్రు ॥౨॥౩౩॥
 శా॥ నీతోవై రముఁజేసిమించి బలిమిన్ నీచేమృతింబొం

దినఁ । ప్రితింవారికిమోక్షమిచ్చితివి నేబిల్వంగనీజా
 డలే । దే తీరుంగనుగొందుసాధుజనుల నైవ్వారుపూ
 జంపరా । మాత్రండ్రినిమునమ్ముకొంటి॥ర॥ ౩౪॥మ॥హ
 రినారాయణ రామకృష్ణయనుచుం హాస్యంబుగానై
 న దు । ర్భరళోకంబులమున్నియైనభయముం వాటిల్లు
 చోనై న దు । ర్మరణానన్న మెరింగియైనతలపఁ రక్షిం
 చునీనామసంస్మరణంబేమరకుండనిమ్ము॥ర॥ ౩౫॥మ॥ న
 రులేకర్మ ములాచరింపనవినానాజన్మభోక్తవ్యమై । మ
 అలన్ బుట్టుచుజచ్చుచుందు రది నమ్మంజులనోయయ్య
 దే । వరసంకల్పములేకనొక్కశృణమున్ వ్రాలంగలే
 దెన్నగా । మరిసేసేమనివిన్నవించు॥ర॥ ౩౬॥మ॥ అప
 రాధంబులువేలుచేసి పటుదోషాంభోధిలోమున్నిబై ।
 లునడన్నేరక నిమ్ము వేడితిని యోలోకేశయెట్లయిన
 మీ । కృపనావం దరిజేర్పవయ్య మదిలో గీతించు నే
 వేళ రా । నుపరంధామమహాత్మయంచు॥ర॥ ౩౭॥ శా॥ఏ
 లానాయడనిం గారడము నేనెందాకయాచింతు దీ ।
 నాలాపంబులుయాలకించుటకు నీనై జంబు నాపట్ల జా ।
 గేలాజేసెదవయ్య వేగనను రక్షింపంగ దేవయోమహా ।

త్మాహోక్తై కశరణ్య దేవరగ || ౧౮ || మ॥ ఎవరోరక్ష కుడైట్టి
 వాహికలలో యెండైన లేకోమముక్తా । భువిన్మట్టించి
 నపున్మొడిశుడువెసకో గోమంచుగాకంచు భా క్తవడు
 ల్ వేడిన ప్రోచిత్తీపు నిరువక్కాణించి బిల్వ నా మృవు
 నీకే శరణాని నన్ను రఘురామ॥ ౧౯ || శా॥ పాలు
 మింగిపంచదాని గుడిమిక్తా భక్షింప స్వప్నుండునై । నా
 లోకినపడు త్రదసింబులు భవన్నామామృతంబెంత
 యుండు గ్రోలంగ్రోలంగ్రోలుబుద్ధియననాకుం జీవనం
 బయ్య రా మాబావణ్య శివ శివ ॥ ౨౦ || ౧౯ "మ" భవదీ
 య్యాజనించుభూచియముల్ ప్రార్థకర్మంబులై ।
 భువిగోబ్దు చు చచ్చుచుండుటలు దుర్బల్ నరము
 ల్ నేముటల్ । పుంసామాకృతవకాటగాక కలదే త
 ప్పింపగానన్మ డా । శ్మవిహా గానదనీదానన్మ ॥ ౨౧ ||
 ౨౦ || మ॥ క్షితిలోమద్భులు కొం దిల్గుగుమ్మలై శ్రీగో
 రి సెక్కండ్రుడై । వత్సల గొల్లుగుగాని మోక్షమును
 నై శ్వర్యంబునీయకో జగ । ప్నోనిన్ననదు నాదుభావ
 మున మీపాదబులేనన్మి ॥ ౨౨ || స్మృతిబూనించుచుండు
 సయాని ॥ ౨౩ || మ॥ దోర్బత్ సిగినిార్పగోర్కెనా

సకల శ్రీరస్తుంబున బుంగ ను | స్థిరబుద్ధి లోతగ నేర్పడ
ర్యగుణములే జెలపింపమీనామ మం | ప్రసహస్యంబె
దగింపభావకుడై రక్షింపనీవేగదా | మోచేనెవ్వరి స
న్నుతిగను ||౪||౪|| శా|| బాల్యంబునబుద్ధిలేకను స
దా పాపంబు చేమేమియో | చాన్లసేసితి మానసంబు
స దురాచారము డై భావనీ | లోలాసక్తులైన ముక్
నలపగాలోగిందితివ్వగ నా | మాలిన్యంబులు బాపి
ప్రసపుర || ౪౪ || మ|| అమరలో నేనమునలో మహిమ
లును సూర్యాదిగ్రహంబు ల్ద్యోతా | శ్రీమదుభయాయ
లుయెగినెప్పు టునాధిర్యాత్ములధాన్ | రమణుల్
తానకసత్కరణంబులు వానియెచు మీదివ్యనామ
ముగీతింబిసంబుకెన్ను ||౪౫||౪|| శా|| భూప్రేక్ష
యుపృక్షసంజయము లంభోమల్ నదుల్ భూగిరి ప్రా
తంబుల్ స్వోపాసాదినాగ సకలప్రప్రంబులున్ జూపగా
నీవేదోమయమంచునెదలచెనకా నీవేకదా సర్వమున్ |
మూలంప్రేమానేరెనె యెది ||౪౬|| మ|| మంతాంభోధి త
రింపనాన దివ్యసంగోహతునిన్ గాల్పు భీ | కరదావాగ్ని
మహాజ్వాలాదిభునకోగంబుల్ నివాంపగా | సాచిం

తామణిమంత్రరాజమగు దివ్యంబయిననీనామ మే। మ
 రక న్నామది నుండుగాక ॥ర॥౪౨॥మ॥ కమనీయో
 జ్వలదివ్యవిద్రుమలతాకాంతి ప్రభాశాలరక్తిమ రంజి
 ల్ల హలాంకుశేధ్వజధరాదిత్యాది రేఖిల్ధరా । రమణీ
 దేవి నలంకరింప జగముఁ రక్షించుమీపాదప । ద్మ
 ములెల్లప్పుడు నాశ్రయింతు ॥ర॥౪౩॥మ॥ జగతీశుల్
 జగముల్ జగజ్జనులుమీసంకల్పమాస్మప్తిన । ప్తగతి
 న్ బొంది రవిప్రభా తతులు నాశంబై మహాజీకటిన్ ।
 బాగులం జ్యోతిమయుండవై వెలుగు నీపూర్ణప్రభా
 వంబు బ్రహ్మగిరీశాదులెరుంగలేరు ॥ర॥౪౪॥శా॥ వే
 దంబుల్ హరియించిసోమకుడు దుర్వృత్తింబయోధిం
 బడన్ । యాదైత్యాధముద్రుంచి తత్కథలు బ్రహ్మ
 ధీనమున్జేసి మ। ర్యాదల్ నిల్వినమత్స్యమూర్తి మి
 ము సశ్రాంశంబుఁగీర్తుతు రామా దీనావనవేదవే
 ద్య ॥ర॥౪౫॥మ॥సురలున్పైత్యులు మందరాద్రి బలి
 మిన్ చోద్యంబుగా క్షీరసా । గరమధ్యంబునఁ దె
 చ్చిపెట్టి తరువంగా శైలముఁ గుంగినన్ । మరలన్
 నిల్విన కూర్మమూర్తి । విమువేమారుఁమదింగొల్తు

సంస్కరియింతున్ | నుతియింతుడల్లు ||ర||గి||౧|| శా||
 పాపాత్ముండుహిరణ్య నేతృడలుకన్ పంతెంబుతోభూ
 మి సంతాపింపన్ బెకలించి చుట్టిన మహాదైత్యాధ
 ముండ్రుంచి ధా| త్రిపుణ్యాంగననుద్ధరించు కటిమూ
 ర్త్యవిమ్మునేవించెదన్ | మాపాలింటికిన్ వసుంచు||
 ర|| గి||౨|| మ|| పటురోపంబున హేమకశ్యపుడు యా
 ప్రహ్లాదుతోవిష్టుడి | చ్చటనున్నాడటరా యటంచు
 ను సభాస్తంభంబువేయంగ ది| క్కటముల్ మోయ
 నృసింహమై నెడలి తద్దయిత్యాధమున్ ద్రుంచి పి| మ్మ
 టబాలుంగరుణించితీవు||ర||గి||౩|| మ|| జల్లిజ్జేత్యేమ్మ
 ని వేడివామనసితీన్ పాదప్రయంబంది భూ| స్థలినాకా
 శముగప్పి తద్బలి నిజైశ్వర్యంబుపాకాకిం| గలుగంజే
 సిత్రివిక్రముండనుచు లోకంబెంచనాకంబుని | ర్మల
 మున్ జేసినదై పమివె||ర|| గి||౪|| మ|| ధరలో రాజులు
 పాపకర్మరతులై ధర్మక్షమాహీనతాత్పరులై యుండగ
 బామదగ్గివగుచున్ తత్కార్తవీర్యాదిభూ | వరులం
 ద్రుంచిదివంబుజేరుటకుతోవల్గట్టినంతంత గ్ర|మ్మ
 రుద్రవేభగురాముడెన్న ||ర||గి||౫|| మ|| మచువంశంబు

నబుట్టి పక్కిరధ రామాఖ్యధరాకన్యసీతలుబెండ్లాడి
 మహాటవిదిరిగి కాంతానోరురా నానాన్ | ననినో
 గూల్చిమహాజతోడజగము న్నల్వంశధంబునన్ | మ
 నుచండంబున నెలితవు||ర||గి||మ||క్షి||కే||దు||ర్మా||జన||ప్ర
 క్షణా భరవైచింతాగతింబొంద భారతవంశంబునయా
 గనాన్వయుడవై రామాఖ్యపంపొంద
 జంబునముష్టికాదిఖలులన్ గొట్టోవెనన్ | ద్రుంచి సమ్మ
 తిక్కన్సాగ్రహితివీపు ||ర||గి||౭|| యదుసంశంబునకృష్ణ
 మూర్తియగుగా నద్వైతగర్భమందుడయంబై నచనీ
 తముల్ మెసవిచెల్గుల్ మెక్కిగోపంగనా | హృదయం
 బుల్కరగించిగు శిఖలులన్ హింసించిలోకంబునెమ్మ
 దిగావించినవిష్ణువీవె||ర||గి||౮|| శా|| దైతేయాంగనలా
 చరించువలముల్ చప్పించి శుద్ధార్తసం | ఘాతంబున్
 హరియించిలభ్యమలన్ గల్పించి బుద్ధాకృతే | భా
 తిం దానపవీరులందునిమి మాయావేషముందాల్చు
 నిన్ | మాతండ్రినుతియింప నేర||ర||గి||౯||మ||కలి||కాలం
 బుసమాప్తిజెందుతరిలోకంబెల్ల దుర్మార్గసం | కులమై
 యుండగ కల్కిమూర్తివగుచుం ఘోరాసిచేబూని |

త్తస్థిలులన్ బట్టి వధించినజ్జనుల వేడ్కన్ శ్రోచుచున్
 ధాత్రి ని ర్మలమున్ జేసినదైవమీ వె॥౮॥౬౦॥ శా॥ప
 యేకాలములందుధర్మము భవన్ స్నేహితుగావించగా
 నాయావేశలకార్యసంఘటన మాయావేశధారుం
 డనె । కాయక్షేత్రముజేసి సజ్జనుల వేడ్కన్ బోని
 స్వేదెడన్ । మాయాబ్రహ్మమటంచుదేవ॥రఘు॥౬౧॥
 శా॥పరీనన హేలునీజగముగో నెట్లన్న నాగోచ్రమున్ ।
 వాచిగ్రాహనిపీడ్యమానుడిగుచున్ వాక్కువ్వగాజూచి
 యెవ్వారై నంగృహజూచివేగచని కానంబులికే సార్వ
 భౌమా రక్షించితివయ్యనీవు॥ర॥౬౨॥ శా॥చాలా
 తప్పులునామెడన్ గలుగు నెంచన్ శక్యమున్ గాన న ।
 స్నేలాగైనను నీనెబోవవలె మున్నీలాటిపాపాత్ములన్ ।
 మీలోకంబునజర్చినందుకు నజామీతుండు చృష్టంబు
 రామా లోకైకిశరిణ్యదేవ॥రఘు॥౬౩॥ శా॥దీనానీ
 కముబ్రోచుదైవమగుటన్ దీనాననుండంచు నీ । దీనా
 మంబుప్రసిద్ధికెక్కెతలపన్ యే దీనుడన్ గాన నన్ । వా
 నివీనిగ నెట్లుచూచితివి నెవ్వారై న నిన్ గొల్తురా ।
 మానాధా సుగుణాభీరామ॥౮॥౬౪॥ శా॥ఎంతోవేడిన

పల్కవేమియిక నిన్నేమందునామీద। కాసంతైనక
 దయరాకపోయెకరుజాసింధుండవీవంచు నీ। చెంతకొ
 జేరితిగాని రక్తుడైతేసేవింతునామిమ్ము శ్రీ। మంతుల్ దీ
 నులజూడరయ్య||ర||౬౫||శా|| నేసేమోమిముడూరు
 చుంటిననినానేరంబులెక్కింపగా। బూసందల్చితే మీ
 తరంబగునెనన్నో పించకుంటేని నీ। తోసేలోకముగాని
 నేవిడువ నాతోవాదమేలయ్య రమ్మా నావిన్నపమా
 లకించి||రఘు||౬౬|| శా||ఏపాపాత్మునినైన బ్రోతునని
 మున్నీలాటిజోక్యంబు లే। లాపైబెట్టకుమంటిరా బిరు
 దుకల్లయిజేసి లోకంబులో। నీవేరెన్నదురా మహా
 త్మయిక నెనీవాడరక్షింపవే। మాపాలింటికిదై వమీవె
 రఘు||౬౭|| శా||నీవేదైవమటంటి నన్ను కరుణించేదా
 తేవీవంటి మ। ద్భానంబందున నన్యవేల్పులను నేప్రా
 ధించజోనంటి నీ। నేవే నాకుప్రధానమంటినిక మీచి
 త్తంబులోనెప్పుడుం। మావాడంచుదలంచుమంటి||ర||
 ౬౮|| శా|| ఎంచకొశక్యముగానిపాపములుమున్నెన్ని
 జన్మంబుల। స్తుంచో చేసితిసీధవంబునను నిన్నుంగూ
 ర్చియేవేళ నే। వించంబూనితినన్ను బోచుటకు నీవే

దిక్కు వేవేగర । మ్మంచుంబిల్చినబల్కు వేను॥౧॥౬౯॥
 శా॥ రావేదీనశరణ్య భక్త వరదా రావేజగన్నాయకా
 రావే దుష్టనిశాటకోటిహరణా రావేమునీంద్రస్తుతా
 రావేదైవలలామయంచుబిలునా రక్షింప రావేమిరా
 మావిశ్వంభర వేదవేద్య రఘు॥ ౭౦॥మ॥ధనమున్ గో
 రనుసంపదల్ నుడువ కాంతాసక్త చింతింప ర । మృసి
 వాసంబులకచ్చ సేయ సిరులన్ మన్నింపనన్యార్పణ ।
 ర్చనపూజార్హుల చెంతజేరనిక నాస్వాంతంబులో రా
 మరామని సేసంస్కరియింతునెప్పు॥ర॥ ౭౧॥మ॥ కపటంబే
 టికనాయెడన్ని కనునన్గావంగ తత్తంబులో । విపరీతంబు
 గెడోచితేవిడుతునానెయ్యేలరక్షింపనీ । నె పరేళంబుని
 పల్కుచుండెడు శ్రుతుల్ వేదాంగముల్ సర్విధ । స్మర
 రాణంబు లబద్ధమనాను॥ర॥ ౭౨॥శా॥ సారంబేమియుగాన
 బుద్బుడములీ సంసారముల్ జూడన । స్నేరీతిన్ కడజే
 ర్చెవో కరుణరాదేమందునోయయ్య ని । న్నారాధం
 చెటివారిబ్రోతునని మున్నన్నావు నాతోనికన్ । మా
 రాడన్ బనిలేదుగావు॥ర॥ ౭౩॥ శా॥ ఓకంజేక్షణయోపు
 రాణపురుషా యోదీనసంరక్షణా । యోకాకుష్ఠినిక

లాగగణ్యవరదా యోజనకీవల్లభా । నీకుఁమొ
 క్కేద తెంపవేభవలతల్ నీపూజగావించెదన్ । మాకు
 బ్రాపగుదైవమంచు॥ర॥ ౭౪॥ మ॥ దనుజానీకపనాశనా
 య రిపువిధ్వంసాయ సీతాసుహృద్యనజాతభ్రమ
 రాయ భక్తజనమందారాయ నారాయణాయ సమో
 యంచు ప్రణామముల్ సలిపి నెయ్యంబొప్పనీరూపచూ
 త్మనివాసంబుగఁజేసికొల్తు ॥ర॥ ౭౫॥మ॥ ఇనవంశంబుప
 విత్రమాటకును బ్రహ్మాండదివేల్పుల్దశా । ననసం
 హారణకారణార్థులయి నానాభంగులన్ వేడ మేదిని
 పై పశ్చిరథాత్మజుండవగుచున్ దివ్యావతారంబుతో
 మనుజాధీశుడ వైతివయ్య॥ర॥ ౭౬॥ మ॥ నవరత్నాంచి
 తహేమనూపుర మహానాదంబు లోకంబులెల్ల వినో
 దంబులుసేయ ముంగురులు సల్లల్లాడ ముక్తామణి
 ప్రప రోదంచిత రావిరేక నుదుటన్ భాసిల్లక్రీడించునై । శివ
 మూర్తిమిము నబ్జసంభవ గిరీశాద్యామరశ్రేణి బ్ర
 హ్మ వటంచున్నతియింతురాత్మ॥ర॥ ౭౭॥మ॥ మునివెం
 టంజనితాటకిందునిమి సమ్మోదంబున న్గాధినం । దను
 యజ్ఞంబుసముద్ధరించి బహుశస్త్రాస్త్రంబు లాఙ్గించిరా

తినికన్యామణి కేసి తాపనులు కీర్తికంపంగవై దేహు
 వేశ్మని దర్శించితిరయ్య వేడ్కు॥ర॥౭౮॥శా॥ సీతాదే
 విగుణంబులక్షణములు శృంగారము చిహ్నాలు
 పాతివ్రత్యమునెన్ని శంకర ధనుర్భంగంబు గావించి స॥
 ప్రీతినార్మణి వరింప దివిజుల్ పృథ్వీజనుల్ గొల్చి
 కా । మాతాపితృలటంచు వేడ్కు॥ర॥౭౯॥ శా॥ వైదే
 హీసహితంబుగాపురికిబోవం భార్గవుండడ్డమై వాదిం
 పంగ తదంశమున్ గొని సురల్ వర్ణింప వంచించి యా
 భూదేవోత్తము బ్రోచి తమ్ములుబలంబుల్ గొల్వ వేంచే
 సితౌ । మూడై వంబనిపొరులెన్న॥ర॥౮౦॥ మ॥ జనకా
 జ్ఞావనభూమి కేగిమునివేషంబుల్ వెనందాల్చి దుష్ట
 నిశాటాదుల సంహరింపుచు మహీజాతానిమిత్తంబు
 గా । నినజ్జగూడిమహేంద్రపుత్రునచట౯ హింసిం
 చి సుగ్రీవునెమ్మనమానందముజేసితివు॥ర॥౮౧॥ మ॥
 హనుమంతుండు పయోధిదాటి పటుబాహుశక్తితో
 లంకకుం । జని వైదేహినిగాంచితత్కథ సమస్తంబే
 ర్పడ౯జెప్పిన౯ । విని సుగ్రీవముఖాదివానరులు నేవిం
 పంగవిచ్చేసితౌ । మనువంశాధిపవార్ధిజేర॥ ర॥౮౨॥

శా॥ పారావారముజూచిశ్చైలములతో బంధించిమార్గం
 బు వి॥ స్తారంబేర్పడజేసి సర్వబలమున్ దాటించిలం
 కాపుర॥ ద్వా॥ ప్రాంత్యములందు సేనలుదిగెన్ దైత్యా
 ధముల్ పోర ర॥ మూ॥ రమ్మంచునుమోహరింప॥ర॥౩॥
 మ॥ అతిబాహుబలయినవానరులు దైత్యాధీశుపై
 స్వంబులన్ । హామముండెయగ రావణుండునుతభృ
 త్యామాత్య భ్రాతాసుహృ॥ ద్వృతుడై దానీన లక్ష్మ
 ణాన్వితుడై నేవేగ నమ్మేటిదుర్మతులన్ బట్టి వధిం
 చితీవు॥ర॥౪॥౩॥ మ॥ కలకాలంబువిభీషణుండు వెన లం
 కారాజ్యమున్ జేయగా నిలువంబెట్టి మహీజతోడన్లు
 వగానీకంబులన్ దైత్యులుం । గొలువందమ్మునిగూడి
 పుష్పకముపై గూర్చుండియయోధ్యని ర్మలమున్ జెం
 దగ నేగితీవు॥ర॥౫॥౩॥ మ॥ వరరత్నాంచిత హేమవీరము
 న నానై దేహితోమిమ్ము నా॥ భరణాలంకృతుగాగ
 నుంచిజగముల్ పాలింపవట్టంబు గ॥ ట్టిరిబ్రహ్మాదులు
 గూడిరాజ్యముమహాతీర్థి బ్రవతిల్ల నేమరకన్ త
 మ్ములుగొల్చియుండ॥ర॥౬॥౩॥ మ॥ పొరలేకన్ పద
 ణ్డండువేలవరషంబుల్ తమ్ములన్ గూడియున్ । ధరణీ

పాలనమాచరించి ఖలులన్ దండించి నై కుంతమందిర
 మున్ జేరి రమాసతీయుతముగా దివ్యావతారంబు క్ర
 మ్మరగైకొన్న మహానుభావ॥ ర॥౨౭॥ మ॥వరమానీం
 ద్రులబ్రోచునత్కృపయు దేవద్యేషియాప జ్జీకంధ
 రుతమ్మండగు నవ్విభీషణుని మీదన్ జేర్చు కారుణ్య
 మున్ । సరసీజుష్టతనూజనేలుడయయున్ సర్వంబు
 నామీద నేమరకన్నుంచగడయ్య వేడ్కు॥ర॥౨౮॥మ॥
 దివియందుంచుని నన్ను లేక మరె థాత్రీలోకమందుం
 చు నట్లవశంబైనను దుర్భరోగనరకంబందుంచు మె
 ట్లుంచినన్ । తనసాదాంబుజచింతనంబు మరణాంశం
 బయ్యెడున్ దాక నా । తృవశంబై విహరింపజేయు॥ర॥
 ౨౯॥ శా॥రక్షింపం గతిలేనివారలను నేరక్షింతునం
 చున్ మహా॥ దక్షత్యంబువహించి నాయెడల నిగ్ధాక్షి
 ణ్యచిత్తుండవై । పక్షుపక్షములేల జేసెదవు నన్ పా
 లించువేవేగ రా॥ మక్మనాయకరామచంద్ర॥ర॥౩౦॥
 శా॥ నీవేదైవమటంచునన్నిగొలువన్ నీవితనిర్మోహి
 వై । కావంజాలనివాడవై తివిక నీకన్న దయాళుం
 డు లే । డీవిశ్వంబున వేరెనన్న పరుమాస్కిజూడక

నోబ్బిపు రా!మా వై దేహిమనోవిహార॥ర॥౯౧॥శా॥జీ
 వుండుం పరమాత్మయున్ సమముగా చింతింతురొకొం
 ద రా! జీవుండుంతప్రభావశీలుడై తే చిక్కండుకర్మం
 బులన్ । జీవాధారుడవయ్యుకర్మమతి నన్ జెందించి ని
 శ్చేష్ట నా! త్మావాసంబుగనుండుదీపు॥ రఘు॥ ౯౨॥
 శా॥ కర్మంబుల్ వెసజీవునం దునిచి సంకల్పప్రభావుండ
 వై । నిర్మాలిన్యడవై వెలుంగుచుఘటాసీకంబులన్ జొ
 చ్చియున్ । కుక్కుంబ్రాణినిగూడియుండుటకు నీకుం
 గాకనీమాయలున్ । మర్మంబుల్ నెవడేమెరుంగు ॥ర॥
 ౯౩॥శా॥ యజ్ఞేశుండవు యజ్ఞభోక్తవు మహాయజ్ఞా
 ధినాధుండవున్ । యజ్ఞాంగుండవు యజ్ఞవాహనుడ
 వున్ యజ్ఞప్రధానుండవున్ । యజ్ఞవిర్భవమూర్తి
 వంచు మనసాయజ్ఞంబుగావింతు క! ర్మజ్ఞానంబులునీ
 వెయంచు ॥ర॥శా॥౯౪॥ నీవేక ర్తవు భోక్తవున్ ప్రభు
 డవున్ నీవేపరేశుండవున్ । నీవేనిర్గుణ సద్గుణావ్య
 యుడవున్ నీవేమహేశుండవున్ । నీవేబ్రహ్మపునీవే
 యింద్రుడవునౌ నీవేసమస్తంబు రా!మావై కుంతపు
 రీనివాస ॥ర॥౯౫॥మ॥ సకలాత్మాంతరవర్తివై దనరు

తేజంబుల్ వికుంతాదిసౌ | ధకటాహంబులనుండు మూ
 ర్తిచయసౌందర్యంబు లెన్నంగ నీ | వెకదా నీనిజరూ
 పచిహ్నములు నేవింప నిదానింభ్ర | హ్మకు శక్యం
 బగునే మహాత్మ్య || ర || ౯౬ || మ || విధిరూపంబువహించి
 ప్రాణితతితో విశ్వంబుపుట్టించి తద్విధ మత్యంతసమృ
 ద్ధిజేయుటకు శ్రీవిష్ణుండవై సర్వము | నిధనంబౌట
 కు రుద్రుడై తివిగదా నీవేసమస్తంబునౌ | మధుడై
 త్యాంతక వేదవేద్య || ర || ౯౭ || శా || మాయామోహిత
 మైనయీజగమునిర్మాణంబుగావింప సౌ | పాయంబేమి
 యొ వృద్ధిసేయుటకు లాభంబేమియో సర్వము | మా
 యింపంగ నపాయమేమొ యిది బ్రహ్మదుర్ గనంబుల
 కా | మాయాబ్రహ్మపునీవెయెన్న || ర || శా || ౯౮ || శ్రీ
 రామానుజ దేశికోత్తమమహాసిద్ధాంత వేదాంతసం |
 చారు మద్గురువీరవల్లికుల విస్తారు సదాశ్రీనివాసా
 ర్యు ప్రాభవసన్నతించి శతకంబు గూర్చితీయో
 మహాత్మా రమ్యంబిది చిత్తగింపు || ర || ౯౯ || మ || అవ
 ని మేడునిసీమగ్రామములకున్నై శ్వర్యపీఠంబు పోల
 వరంబౌనగరాఖ్యగూడి సిరిగల్గన్నుండు రాయన్నమం |

త్రివరుం డా విభు నందనుండను శుభాద్రీదాసుడన్ ।
 సీమనామవిశేషామృతమబ్బినాడ । రిఘురామారా
 మచంద్రప్రభో॥ ౧౦౦॥

సంస్కృతము.

